

2 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Σημείωσις. Ἀναπληροῦται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ὑπὸ λαυρεωτικοῦ χειρογράφου, δι' ἐτέρων γ' στιχηρῶν ἐσπερίων τῆς λα' Αὐγούστου, ἀναγνωσμάτων τῆς ιε' Αὐγούστου, καθίσματος πολυελέου, εὐαγγελίου ὀρθρου τῆς Θεοτόκου, ἰδιομέλου ν' ψαλμοῦ, δ' στιχηροῦ προσομοίου αἰνων, καὶ ἀντιφώνων τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως.

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἐσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλὴν Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Η ε ο το κε α ει παρ θε νε των αν θρωπων η
η σκε πη ε σθη τα και ζω νην τσ α χρα ντσ σσ
σω μα τος κρα ται αν τη πο λει σσ πε ρι βο λην ε
δω ω ρη σω τω α σπο ρω το κω σσ α φθα ρτα δι
α μει να ντα ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
και αι χρο νος δι ο δυ σω πσ μεν σε ει ρη νην τη
Οι κσ με νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το
με γα α ε λε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Η ε ο το κε α ει παρ θε νε των αν θρωπων η
η σκε πη ε σθη τα και ζω νην τσ α χρα ντσ σσ
σω μα τος κρα ται αν τη πο λει σσ πε ρι βο λην ε
δω ω ρη σω τω α σπο ρω το κω σσ α φθα ρτα δι
α μει να ντα ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
και αι χρο νος δι ο δυ σω πσ μεν σε ει ρη νην τη

Οι κϷ με νη δω ρη σα σθαι ^Δ₉ και ταις ψυ χαις η μων το
 με γα ε λε ^χ ο ο ο ος ^ζ₂

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς Ἐσθῆτός σου τῇ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ ἐκτενωῶς ἀνακράζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τῆς σεπτῆς Ἐσθῆτός σου τῇ καταθέσει, ...

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα ὅμοιον.

Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τὴν σεπτὴν κατάθεσιν, τῆς σῆς Ἐσθῆτος ὧ̄ σεμνή, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, πιστῶν ἡ βοήθεια.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, ...

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐσθῆτα τὴν σεπτὴν, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους, ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί, Παναγία Παρθένε, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα νοσημάτων τὴν ἴασιν, καὶ κραυγάζομεν· Μῆτερ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ τιμῶντων ὑπάρχεις, Μαρία θεόκλητε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἐπέστη ἡ σεπτὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, Παρθένου τῆς ἀγνῆς καὶ μητρὸς τοῦ Δεσπότου, ἐν ἧ̄ ἐορτάζομεν τὴν αὐτῆς Ζώνην ἅμα τε, τὸ Μαφόριον σὺν τῇ Ἐσθῆτι βοῶντες, κόρη Δέσποινα, τῆς οὐρανοῦ παστάδος ἡμᾶς καταξίωσον.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος ^ζ₂ Βου ^ξ

^{ΒϷ} Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϷ πο ο ολ λα α α

πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} αλλ α

αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ

Ο ^{Δι} ι μι σϝ εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι

ι ι ϝ ϝ ^{Πα} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Βϝ} ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^Ϟ

Δ ^{Βϝ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^Ϟ

Α ^{Βϝ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^{Δι}

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^{Δι}

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{Βϝ}

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως ^Ϟ

Κ ^{Βϝ} αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των ^Ϟ

αι ω ω νων α α μη ην ^{β γ}

A ^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

^{B8} ζει ^Δ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α ^Δ α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{B8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν ^{β γ}

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος ^Δ Βου ^ζ

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ^Δ

εν πα ση γε νε α και γε νε α ^{β γ}

Στίχ. α΄. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου ^Δ

εν πα ση γε νε α και γε νε α ^{β γ}

Στίχ. β΄. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῶ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεπικοιλμένη.

^χ **T** ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η

σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
 α α α

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιᾶσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥοσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ῥχος Δι-θ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταις της Θεοτοοκσ πρεσβειαις ελεημον

ξαλειψον τα πληθων εμων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων

ων Αμην Ταις της Θεοτοοκσ πρεσβειαις ελε

ημον εξαλειψον τα πληθων εμων εγκλημα

των

Εἶτα τὸ πεντηκοστάριον στιχηρὸν ἰδιόμελον.

(Ἐκ τῆς Λιτῆς).

Ἦχος Δι-Θ. Ἡμέτερον.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη
μα α μη

Το ι ε ρον σα Μα φο ρι ι ον πα να σπι λε ε

ε Μα ρι ι α πα ντα α να α α ασ σα υ μη

ντες πι ι στει εκ τε νω ω ω ως σοι κρα αυ γα α

ζο ο ο ο μεν ως παρ ρη σι αν μη τρι κην κεκτη η

με ε νη προστον Υι ο ον σα ς και Θε ε ον τας καθ

η μων ε φο ο δος τα αρ χε κα κς εχ θρ ς ς ς α

πο ο λι ικ μι ι ι ι σον ο σα γαρ β λει δυ να

α σαι πα α να α α χρα α α ντε ε ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου,

ᾧν ὁ παρὼν φέρει Ἀκροστιχίδα τήν δε·

Ἐσθῆτα τιμῶ τῆς πανάγνου Παρθένου. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῶ,
ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς ἐν

τυμπάνω, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐσθῆτά σου σεπτὴν, Θεοτόκε Παρθένε, τῷ τιμῶντί σε λαῶ, δεδώρησαι ἀεὶ, ἱερὸν περιτείχισμα· ὅθεν πᾶσαν ἐναντίων, ἐπανάστασιν πάντοτε, ἐκτρεπόμεθα σθένει τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς, Ἐσθῆτα ἱεράν, ἐπαφῇ κατηγίασας, σώματός σου τε προσψαύσει, δι' ἧς πάντας τοὺς δούλους σου, ἀγιάζεις Παρθένε ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαύρισμα σεπτόν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἐδωρήσω ἀγαθή, Παρθένε ἀληθῶς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, ἅπαντας καταπλουτοῦσα, δωρεαῖς Θείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων πολλαῖς ἐπιδείξεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν ἡ τεκοῦσα, τοῦ Θεοῦ ὑπερφυῶς, δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, σπῖλον ὄντως καὶ ῥυτίδα, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τῶν αὐτὴν προσκυνούντων Πανάμωμε.

Ἄλλος Κανὼν. Ὁδὴ α'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς πανάγνου ναός, ὡς οὐρανὸς εὐράμενος φαιδρός, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν χαρίτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Δόξα.

Ἰσχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν πανάχραντε, Ἐσθῆτα θείαν ὄντως ἀληθῶς, περιέχει ἡ πόλις σου, ὡς κράτος ἀδιάσπαστον· διὸ καὶ χαίρει καυχωμένη ἐν σοί.

Καὶ νῦν.

Τῆς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέριμος, ἡ σὴ σορὸς Κιβωτοῦ, Θεογεννήτορ ὤφθη τοῖς ἐν γῆ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Ὁδὴ γ'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὅτι στείρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε συναγωγὴ· τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ τερπνὸν ἀγίασμα, τὴν ἐπουράνιον πύλην, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα, ὑμνήσωμεν καὶ τὴν αὐτῆς, Ἐσθῆτα θεῖα βρούουσαν

χαρίσματα, ἦν πόθῳ ἀσπασώμεθα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀφθαρσίας ἔνδυμα, τοὺς τῆ φθορᾷ γυμνωθέντας, σοῦ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ, πάντας ἐνέδυσας σεμνή· οἷς τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, δεδώρησαι ὄλβον ἀναφαίρετον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν νεφέλαις Ἄχραντε, προσεπενδύοντα ὅλον, τὸν Οὐρανὸν Ἐσθῆτί σου, περιέστειλας σεπτῆ, ἦν προσκυνοῦντες, πίστει σε δοξάζομεν, σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱατρεῖον ἄμισθον, τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, ὁ θεῖος οὗτος οἶκος· τὴν γὰρ Ἐσθῆτά σου ἀγνή, πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν, ἰάματα κέκτηται Πανάμωμε.

Ἔτερος. Ὁδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς ἀγνῆς σήμερον, Ἐσθῆτα πιστῶς εὐλαβοῦμενοι.

Δόξα.

Ἱάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολύτιμος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου ἀγνῆς, Ἐσθῆς ἀναβρύει ἐν χάριτι.

Καὶ νῦν.

Ὡς δρόσος ἐωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου Ἄγνή ρέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει αἰεί.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάρι-τας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἰεί· Χαῖρε ἡ μόνη, ἐλπίς τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαρίτῳ Ἄγνῃ ἐδωρήσω, τὴν ἱεράν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη θεία ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατάθεσιν, ἑορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς· * Χαῖρε Παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ σκηνὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὴν ἔμψυχον νεφέλην, καὶ στάμνον τὴν τοῦ Μάννα, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς ἐν πίστει μακαρίσωμεν· καὶ τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτα προσπτυξώμεθα, ἧπερ τὸν Δεσπότην περισχοῦσα, ὡς βρέφος ἐβάστασε, φορέσαντα σάρκα, δι' ἧς περ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρθη πρὸς μετάρσιον ζωὴν καὶ βασιλείαν· ὅθεν γεγηθότες, κραυγάζομεν μεγαλοφώνως· * Χαῖρε Παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ ἀγία σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός. (473)

Στίχ. Χιτῶν μὲν Υἱοῦ Χριστοφρουροῖς δημίσις,
Ἐσθῆς δὲ Μητρὸς Χριστοφρουρήτῳ πόλει.

Δευτερίῃ κατέθεντο σορῷ Ἐσθῆτα Πανάγνου.

Πατρικιοὶ δύο, Γάλβιος καὶ Κάνδιδος ἀδελφοὶ, ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπερχόμενοι προσκυνῆσαι, κατέλαβον τὴν Παλαιστίνην. Κατὰ δὲ τοὺς Γαλιλαίας τόπους γενόμενοι καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου παρά τινι γυναικὶ Ἑβραίᾳ εὐρόντες τιμωμένην, σπουδῆν ἔθεντο ταύτην ἀφελῆσθαι. Καὶ δὴ, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντες καὶ πάντα ἅγιον τόπον κατασπασάμενοι καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ, ἐν ἣ ἡ τιμία Ἐσθῆς τῆς Θεομήτορος ἐναπέκειτο, κατασκευάσαντες, ἐν τῷ ἐπανιέναι, ταύτην μὲν κενὴν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνης ἔθεντο· ἐκείνην δὲ μετὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ θείου ἐνδύματος ἀνελόμενοι, τῆς ὁδοῦ εἶχοντο. Καὶ κατα-λαβόντες τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐπέθεντο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ, Βλαχέρναις ἐπονομαζομένῳ, κρυφαί τὸν θησαυρὸν πειρώμενοι. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο, τῷ βασιλεῖ καταμηνύουσιν· ἧς τὴν εἰσκομιδὴν ἀκούσας, ἀφάτου μὲν χαρᾶς πληροῦται ἐν τῷ κατασπάζεσθαι αὐτήν· ναὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προαστείῳ, τὴν τιμίαν σορὸν κατέθετο. Ἐνθα καὶ νῦν αὕτη ἡ τιμία σορὸς κατακειμένη, μέχρι καὶ νῦν φυλακτῆριον ὑπάρχει τῇ πόλει, καὶ νόσων καὶ πολεμίων ἐλατήριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ ἀγίου μάρτυρος Κοῖντου. (~†285)

Στίχ. Θλασθεὶς σκέλη Κόιντος, ἐρῶσθη πάλιν,

Στεφθήσεται πλήν καὶ θανῶν κοινῶ τέλει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰουβενάλιου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. (†458)

Στίχ. Μνήμην γεραίρω τὴν Ἰουβενάλιου,
Οὐ μνήμα θεῖον ἢ Παλαιστίνη φέρει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀνθίμου τοῦ γέροντος, Παύλου, Βήλωνος, Θέωνος, Ἑρῶνος, καὶ ἐτέρων λζ´ (36), τῶν ἐν Θεσσαλονίκη ἀθλησάντων. (~†305-310)

Στίχ. Τετραμάρτυρον Θεσσαλονίκης κλέος,
Παῦλος, Βίλων, ὠφθησαν, Θέων καὶ Ἑρῶν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων. (†838)

Στίχ. Σιῶν τῆς κάτω πατριάρχης ὑπάρξας,
Σιῶν τῆς ἄνω, Βασίλειε, μετέχεις.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων τριῶν στρατιωτῶν μαρτύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ, ἐλκυσθέντων εἰς τὴν πίστιν διὰ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου. (~†68)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀκέστου (Acestes), τοῦ ἐν Ῥώμῃ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Προκέσσου (Processus) καὶ Μαρτινιανοῦ (Martinian), τῶν ἐν Ῥώμῃ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων, Ἀρίστωνος, Κρησκεντιανοῦ, Εὐτυχιανοῦ, Οὐρανοῦ, Βιταλίου, Ἰούστου, Φελικισίμου, Φήλικος, Μαρκίας καὶ Συμφορόσης (Symphorosa), τῶν ἐν Καμπανία ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἀθλησάντων. (~†285)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Μονεγούνδης (Monegundis), τῆς ἀναχωρητρίας, συστησαμένης τὸ Πετροπαύλειον κοινόβιον ἐν Καισαροδούνῳ (Caesarodunum, Tours) τῆς Γαλλίας. (†570)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Οὐδακέου (Oudaceus), γ´ ἐπισκόπου Λλάνδαφφ (Llandaff) ἐν Οὐαλία. (~†615)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Σβιθούνου (Swithun), ἐπισκόπου Βίνσεστερ (Winchester) ἐν Ἀγγλία. (†862)

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φωτίου, μητροπολίτου Κιέβου καὶ πάσης Ῥωσίας, τοῦ ἐκ Μονεμβασίας. (†1431)

Στίχ. Φώτιος ποιμὴν Κιέβου ὁ θεόφρων,
Φωτὸς εἰσῆλθε δώματα βασιλείας.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ μεγάλου, ἡγεμόνος Μολδαβίας, τοῦπίκλῃν Βόδα. (†1504)

Στίχ. Μέγας τὸν βίον ὁ Στέφανος καὶ κλησιν,
Μέγας ἐν Χριστῷ ὑπάρχει· καὶ δικαίως.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰουβενάλιου, ἱεραποστόλου ἐν Ἀλάσκα. (†1796)

Στίχ. Γαϊαν Ἀλάσκας φωτίσας πρῶτον λόγοις,

Ἵστερον, Πάτερ, καὶ αἵμασι ποτίζεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Λάμπρου, ἀθλήσαντος ἐν Μάκρῃ τῆς Θράκης. (†1835)

Στίχ. Ἀεΐλαμπρον φορεῖς στολὴν ἀφθαρσίας,

Λάμπρε, ἀθλήσας διὰ Χριστὸν γενναίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦπίκλῃν Μαξίμοβιτς, ἀρχιεπισκόπου πρῶτον Σαγκάης Κίνας, εἶτα δὲ Ἁγίου Φραγκίσκου Ἀμερικῆς. (†1966)

Στίχ. Ζῶν ἐν τῷ Χριστῷ ὁ κλεινὸς Ἰωάννης,

Καὶ μετὰ θανήν ζῆ ἐν τῷ Παραδείσῳ.

Θεὸς ἐτίμησε ἀφθαρσία σκήνους,

Σὲ τὸν ὄσιον, Ἰωάννη, ποιμένα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἁ'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῶς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη

θει α δο ξη σ^Δ στε φα νων δο ξη σ α ξι ω σον^Β

ὠδὴ δ'

Τ^Β ην α νε ξι χνι α σον θει αν β^Μ λην^Β της
εκ της Παρ θε ε ν^Π ς σαρ κω σε ως^Π σα τ^Β υ ψι
στ^Μ ο ο προ φητης Αβ βα κ^Β μ κα τα νο ων ε
κραυγα^Β α ζε^Δ δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε^Β

ὠδὴ ε'

Ε^Β ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξη σ^Δ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε^Δ εσ χες εν μη η τρα^Δ των ε πι πα αντων
θε ον^Β και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον^Δ πα σι
τοι οις υ μν^Μ σι σε^Β σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
σα^Β

ὠδὴ ς'

Τ^Π ην θει αν ταυ την και παν τι μον^Π τε λην τες ε ορ
την οι θε ο φρονες^Π της Θε ο ο μη τορος^Β δευ τε τας
χει ρας κρο τη σω μεν^Δ τον εξ αυ της τε χθε εν

τα Θεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ελατρευσαν τηκτισειοιοιθεο
φρονες παρατον κτισαντα
αλλα πυροσ
απειλην ανδρειωσαντες
χαιροντες εψαλ
λον Υπερουμενητε
οτων πατερων Κυρι
ος και Θεος ευλογητος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιι
νω ο τοκοκτης Θεοτοκιδιεσωσατο
τοτε με εν τυ πμενος
νυν δε ενεργμεε
νος την οικμενην
απαν αγειρει
ψαλλεσαν τον Κυριοον
υυμνειτε τα
εργα και υπερψου ουτε
εις παντας αι
ωωνα α α ας

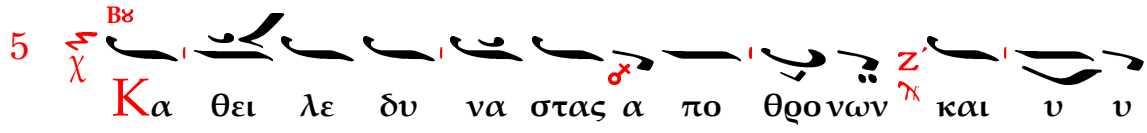
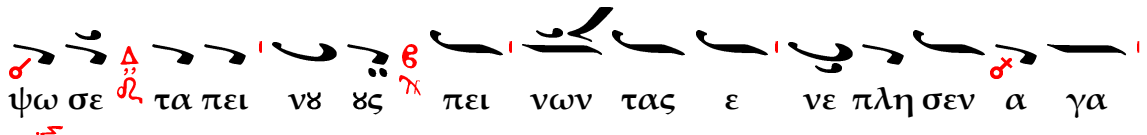
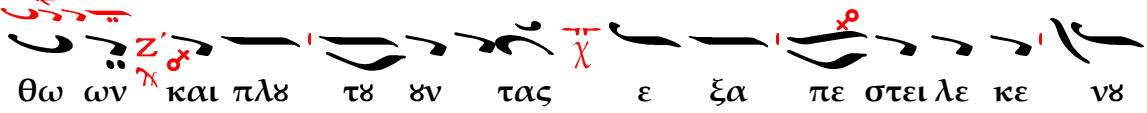
Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις

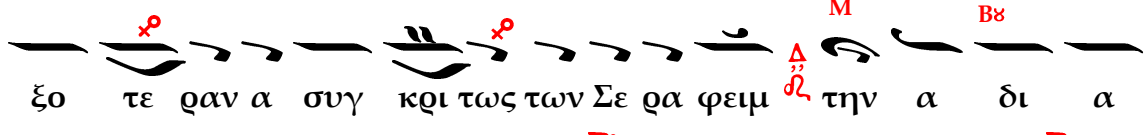

3 ^χ ^{B8}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος ⁶ ^{7χ} και α γι ον το ο νο μα αυ τ⁶ ^{7χ} και
το ε λε ος αυ τ⁶ εις γε νε αν και γε νε
αν ^χ ^Δ ² τοις φο β⁶ ^{7χ} με νοις αυ τον ⁶ ^{7χ}

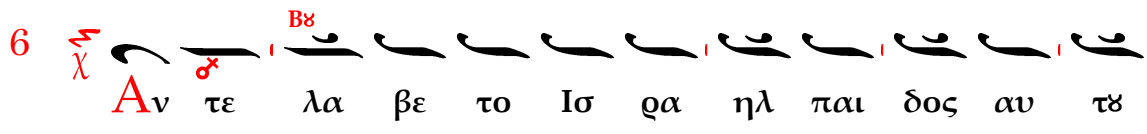
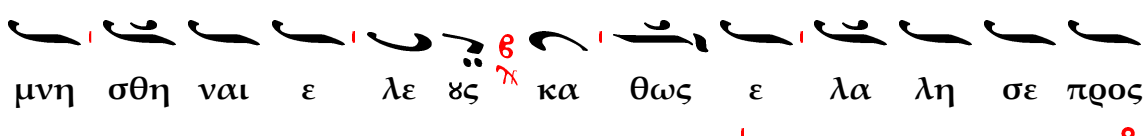
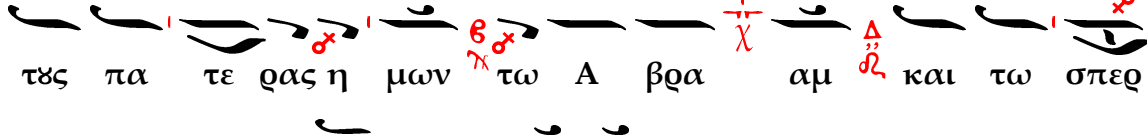
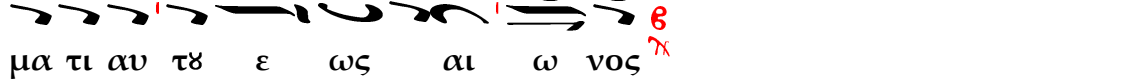
^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ^{7χ} την α δι
α φθο ο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ⁶ ^{7χ}

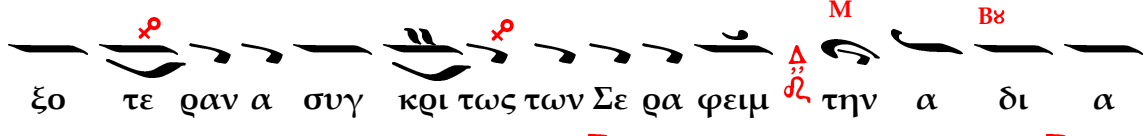

4 ^χ ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ⁶ ^{7χ}
⁶ ^{7χ} δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη ^χ φα ν⁶ ^{7χ} εις δι α νοι
α καρ δι ας αυ των ⁶ ^{7χ}

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ⁶ ^{7χ} την α δι
α φθο ο ρως θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ⁶ ^{7χ}

5 **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
 ψω σε τα πει νσ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
 θω ων και πλσ τσ εν τας ε ξα πε στει λε κε νσ

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τσ
 μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
 τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
 μα τι αυ τσ ε ως αι ω νος

 Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε. Ἦχος Γα ρ

M ο νη και φυ σιν και χρο νον ε και νι σας
Θε ε ο μη τορ α φθο ρος γαρ σσ ο το κος α
φθαρτος και η Ε ε σθης δι ης την πο λιν σσ
σκε πεις η και τα σκηπ τρα της ευ σε βει α
ας κρα τυ νεις (δίζ)

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε
 ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου.

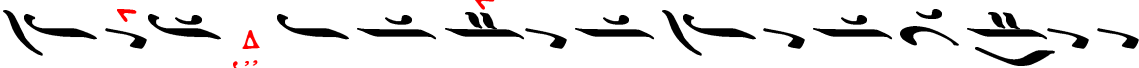
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἡ σορὸς ἢ κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτά σου ἄχραντε, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἁγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται· ἔνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἴδε τόπος περιδοξος, ἴδε οἶκος ἀείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύρισται τῆς θεόπαιδος, Ἐσθῆς τιμία τῇ χάριτι. Προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμόν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι, καὶ βοήσατε,

 ο οντες δαυ ι τι ι κην με ε ε λω δι ι ι

 α αν τη νε α νι δι ι νυ υ υμ φη του

 βα σι λε ως Χρι στου ου ου του Θε ε ου ου ου

 η η η η μων α να στη η η θι Κυ υ υ υ

 ρι ι ι ι ε λε γοντες εις τη ην α α α να

 α α παυ σι ιν σου συ και η κι βω τος του ου α α

 γι α α σμα το ο ο ος σου ως γαρ πα λα α τι ι

 ον τε ερ πνο ον ταυτην κα τε ε κο σμη η η σας

 και κα τε κλη ρωσασαυ την τη πο ο λει σου Δε ε ε

 σπο τα πε ρι ποι ει σθαι και αι σκε ε ε πειν εκ

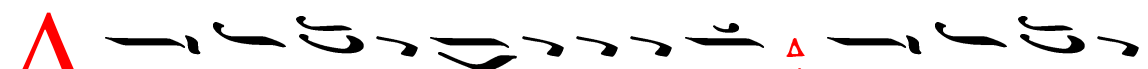

 πο λε μι ων βα α αρ βα α α ρω ων τη κρα

 ται α δυ υ να μει ει σου ταις ι ι κε σι ι

 ι αι αις α α αυ της

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

ψι σοις Θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις εν

δοκιμα

Υμνουμεν σε ευλογωμεν σε προσκυνημεν σε

δοξολογωμεν σε ευχαριστωμεν σοι δια την με

γααλην σου δοξαν

Κυριε βασιλευ επρα νιε Θεε εε Πα

τερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ι

ησος Χριστε και Ααγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος τω Θεου ο Υι

ος τω Πατρι ο αιρων την αμαρτιαν τω κο

οοσμηλεησον ημας ο αιαιρων

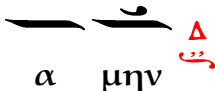
τας αμαρτιαν τω κοοσμη

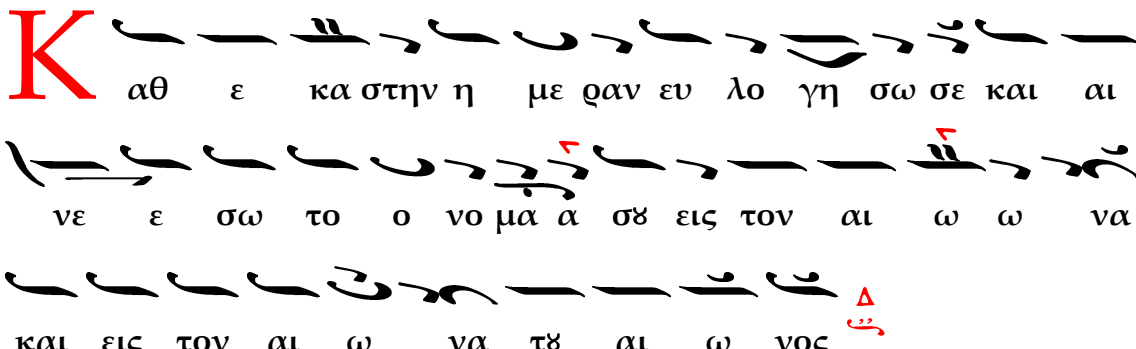
Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημενος

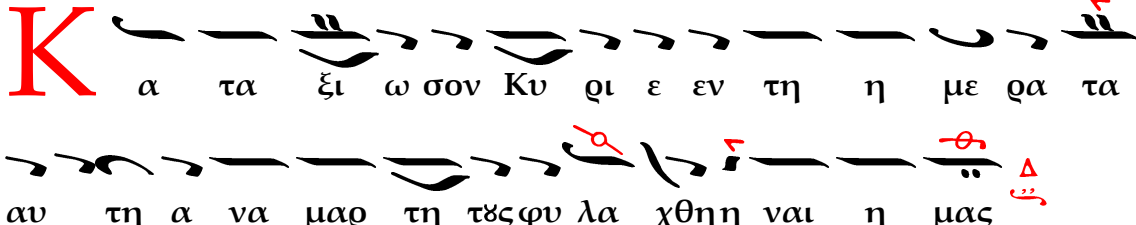
εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

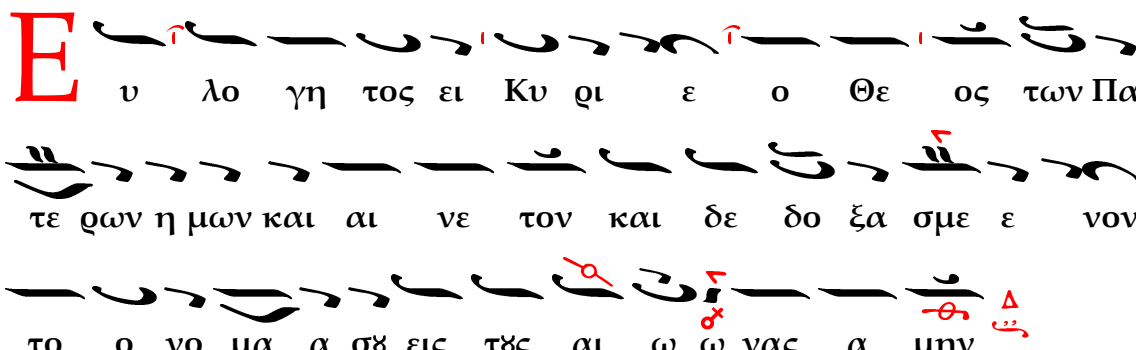
Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος Κυ

ριος Ιησος Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος

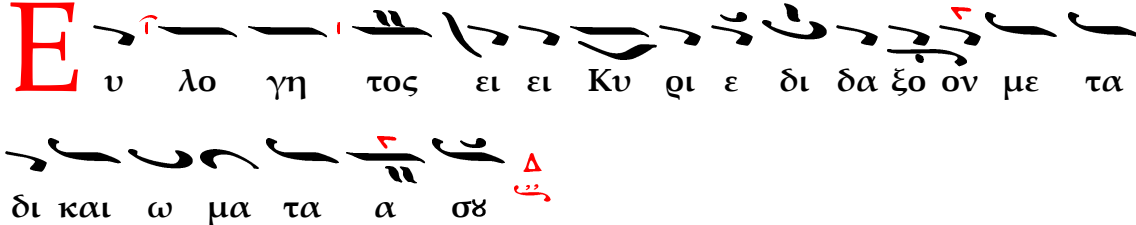
α μην

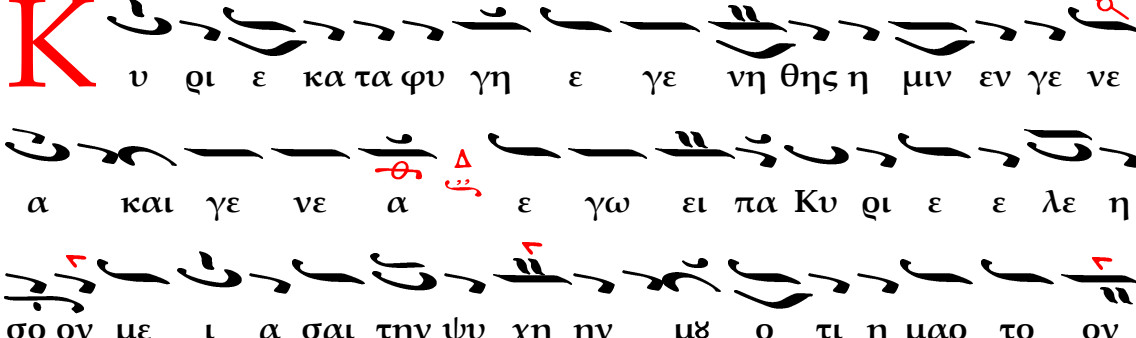
Κ α θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μη ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τω
ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θεος

μυ

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι
ι σου ο ψοομεθα φως

Παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκου
σι ι σε Αγιος ο θεος Αγιος ισχυρος

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιου και Αγιω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τας αιωνων αι
ωνων αμην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Αααα γιοος ο θεεος Αααα

αγιοος ισχυρος Αγιοος αθαα

αα ναααατος ελεεηησοοον

η η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος πλῆ Γα ρ

Ἡ ε ο το κε α ει παρ θε νε των αν θρωπων η
η σκε πη ε σθη τα και ζω νην τσ α χρα ντσ σ
σω μα τος κρα ται αν τη πο λει σσ πε ρι βο λην ε
δω ω ρη σω τω α σπο ρω το κω σσ α φθα ρτα δι
α μει να ντα ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
και αι χρο νος δι ο δυ σω πσ μεν σε ει ρη νην τη
Οι κσ με νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το
με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλῆ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^Θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ^λ_{δλ} Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^Θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη, ρ}_Θ_{γλ}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ^λ_{δλ} Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^Θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰσθης Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ'
3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουνσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας ^Δ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Ἦχος πλ. Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου,
ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. (ρζ' 2)

Η ε ο το κε α ει παρ θε νε των αν θρω των η
η σκε πη ε σθη τα και ζω νην τσ α χρα ντσ σθ
σω μα τος κρα ται αν τη πο λει σθ πε ρι βο λην ε
δω ω ρη σω τω α σπο ρω το κω σθ α φθα ρτα δι
α μει να ντα ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
και αι χρο νος δι ο δυ σω πσ μεν σε ει ρη νην τη
Οι κσ με νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το
με γα α ε λε ος

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ
μοι; (ριε' 3)

Η ε ο το κε α ει παρ θε νε των αν θρω των η
η σκε πη ε σθη τα και ζω νην τσ α χρα ντσ σθ
σω μα τος κρα ται αν τη πο λει σθ πε ρι βο λην ε

δω ω ρη σω τω α σπο ρω το κω σθ α φθα ρτα δι

α μει να ντα ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται

και αι χρο νος δι ο δυ σω πα μεν σε ει ρη νην τη

Οι κσ με νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το

με γα α ε λε ος

Στίχ. γ. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Η ε ο το κε α ει πα ρ θε νε των αν θρω πων η

η σκε πη ε σθη τα και ζω νην τα α χρα ντα σθ

σω μα τος κρα ται αν τη πο λει σθ πε ρι βο λην ε

δω ω ρη σω τω α σπο ρω το κω σθ α φθα ρτα δι

α μει να ντα ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται

και αι χρο νος δι ο δυ σω πα μεν σε ει ρη νην τη

Οι κσ με νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το

με γα ε λε ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ι α
Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Παζ Γα ρ

Η ε ο το κε α ει παρ θε νε των αν θρωπων η
η σκε πη ε σθη τα και ζω νην τσ α χρα ντσ σ
σω μα τος κρα ται αν τη πο λει σσ πε ρι βο λην ε
δω ω ρη σω τω α σπο ρω το κω σσ α φθα ρτα δι
α μει να ντα ε πι σοι γαρ και φυ σις και νο το μει ται
και αι χρο νος δι ο δυ σω πσ μεν σε ει ρη νην τη
Οι κσ με νη δω ρη σα σθαι και ταις ψυ χαις η μων το
με γα α ε λε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ.

Π ε ρι βο λη ην πα α σι πι στοις αφ θαρ σι
ας θε ο χα ρι ι τω ω τε Α γνη ε δω ρη
σω την ι ε ραν Ε σθη τα σθ με θης το ι ε
ρον σω μα σθ ε σκε πα α σας σκε πη θει α αν
θρω πων ης περ την κα τα θε ε σιν ε ορ τα
ζο μεν πο θω και εκ βο ων τες κρα ζο μεν πι
στως χαι ρε Παρ θε νε Χρι στι α νων το καν χη μα α
α

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας (τρὶς)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και αι ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων αι α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

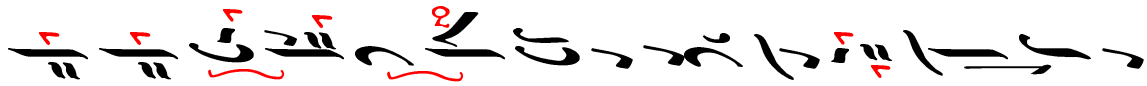
Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

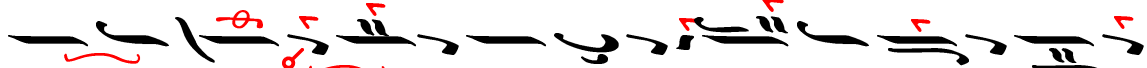
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

 α α α α α α λε α θα να α α το ο ο

Δι

 ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

 η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ον

 η η η μα α α α α α α α ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

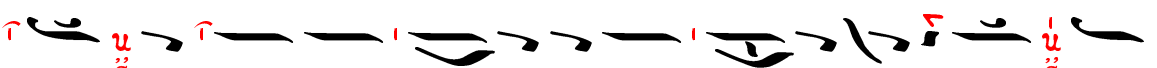
Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

 ε γα λυ νει η ψυ χη η μσ τον Κυ ρι

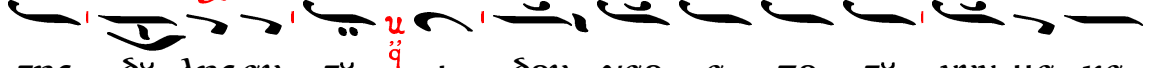
 ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μσ ε

 πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μσ

 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

 της δσ λησαυ τσ ι δου γαρ α πο τσ νυν μα κα

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι

ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε

πι τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ8

Χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ8 και το

ε λε ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο

β8 με ε νοις αυ τον

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι

ον και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε

πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μ8 8 8

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(θ' 1-7).

Ἄδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἧ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἧτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἧ στάμνος

χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντός εἰσίσιασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς μδ').

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α A α α α α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α

Ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, και ε

πι θυ μη σει ο βα σι λε ευς τϝ κα αλ λϝ ϝ
 ϝς σϝ

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α A α α α α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α

Το προ σω πον σϝ λι τα νευ σϝ σιν οι πλϝ
 ϝ σι οι τϝ ϝ ϝ ϝ λα α α α ϝ

A λλη λϝ ϝ ï ï α [∇] A α α α λλη
 λϝ ϝ ϝ ϝ ï ï ï ï α [∇] A λλη λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï A λλη λϝ ϝ ï ï α α α α
 α α α [∇]

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰϛ' Δι.

Δ ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε [∇] δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι ^Δ 22

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣

Πα τε ρα Γι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ**ρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ²² πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης
σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ²² ευ λο γη
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ου ου ου ²² ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
ι ι ι στοις ²²

²² Α μη η η ν ²² Α μη η η η ν
²² Σε υ μνου ου μεν ²² Σε ευ λο γου ου με ε ε
εν ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
θα α σου ου ου ου ⁹ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος η μω ω ω ω ν ²²

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

^{Δι} Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
το ο ο κον ²² την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και
πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν

δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι

τως των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην

α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω

ως θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

με ε ε ε εν

Τῆ Τετάρτῃ. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Π ο τη η η η η η η η η η η η η

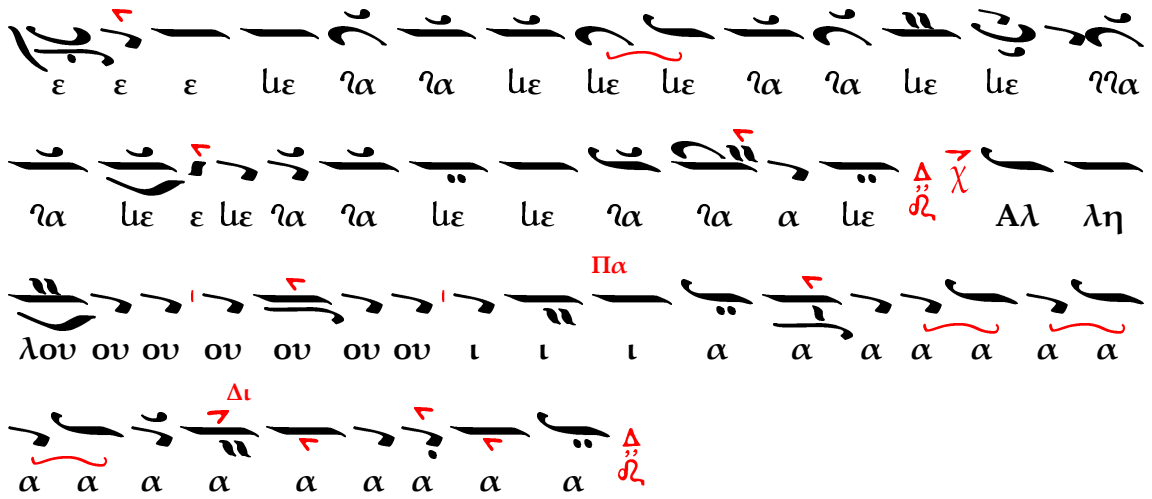
η η η η η η χη η η η η η η η η η

η η η η ρι ι ι πο τη ρι ι ο ο ο ο

ο ο ον σω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ε ε ε λε λα λε λε λε λα λα λε λε λα

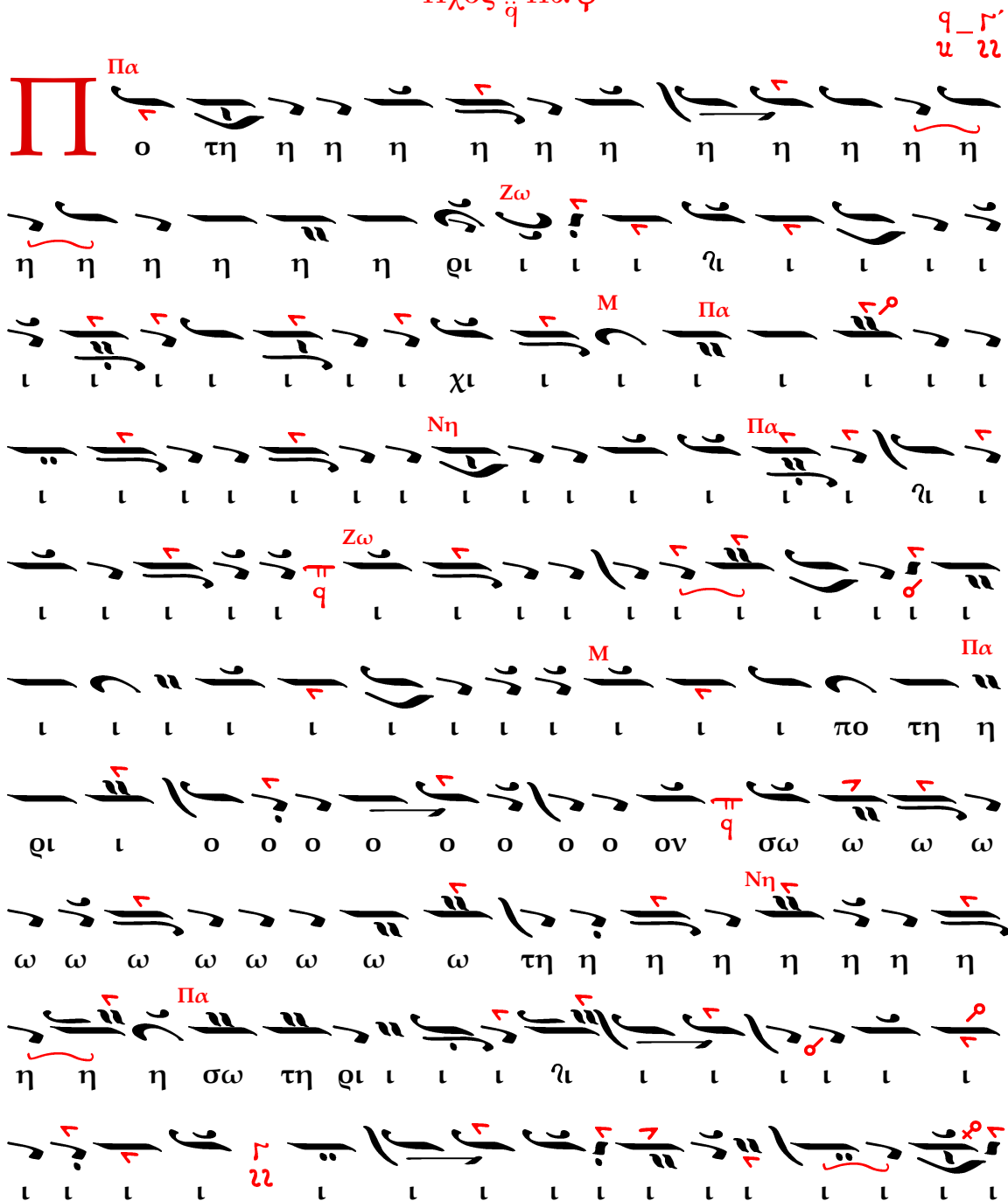
 λα λε ε λε λα λα λε λε λα λα α λε Αλ λη

 λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α

 α α α α α α α α

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ♭ Πα ϕ

 Π ο τη η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι

 ι

 ι

 ι

 ρι ι ο

 ω ω ω ω ω ω ω ω τη η η η η η η η η η η

 η η η σω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι

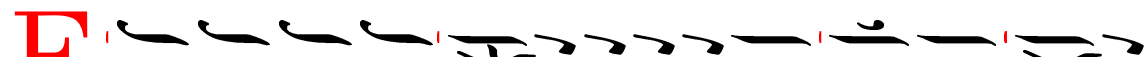

 λε ε ε ε ε σο μαι αι αι αι Α α αλ

 λη λϝ ϝ ι ι ι α α α α α α α α α

 α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

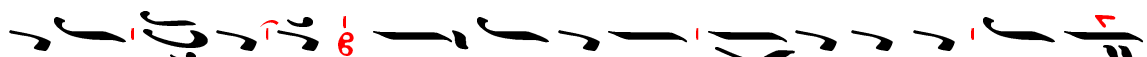
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ εν

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

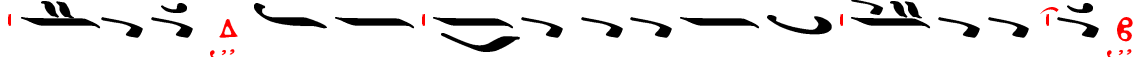
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σϝ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σϝ

 Α λλη λϝ ι̇ α Α λλη λϝ ι̇ α Α λλη

λϝ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϝ νυν και ε ως

τϝ αι ω ω νο ο ος